

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 20C/37/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116206343
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Drnáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2020:1116206343.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v Bratislave sudkyňou Mgr. Danielou Drnákovou v spore žalobkýň: 1/ D. K., Z. XX.XX.XXXX, B. X. F. XXX/X, XXX XX K. E., 2/ E. K., Z. XX.XX.XXXX, B. X. F. XXX/X, XXX XX K. E., obe právne zastúpené: Advokátska kancelária JUDr. Jakub Mandelík, s.r.o., Heydukova 12, 811 08 Bratislava, proti žalovanej: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700, v konaní o ochranu osobnosti, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu vo výške 10.000,- eur a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni v 2. rade sumu vo výške 7.000,- eur a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.
- IV. Žalobkyniam v 1. a 2. rade sa voči žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.
- V. Žalovaná je povinná zaplatiť na účet Okresného súdu Bratislava I súdny poplatok za žalobu žalobkýň v 1. a 2. rade vo výške 642,- eur v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobkyne sa žalobou doručenu Okresnému súdu Bratislava I dňa 23.03.2016 domáhali voči žalovanej zaplata sumy vo výške 50.000,- eur každej zo žalobkýň titulom náhrady nemajetkovej ujmy z povinného zmluvného poistenia podľa z.č. 381/2001 Z.z.. Žalobkyne žalobu odôvodnili tým, že dňa 16.08.2014 došlo na ceste III/5804 medzi obcami X. - B. k dopravnej nehode vodiča motocykla zn. O. XXXX C., M.: LV-XXXAI, Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, K. E.. Pri dopravnej nehode utrpela jeho spolujazdkyňa Bc. F. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. 1. mája XXX/X, K. E., závažné poranenia hlavy, následkom ktorých dňa XX.XX.XXXX umrela. Vznik úrazu bol riadne nahlásený žalovanej ako príslušnému poisťovateľovi. Rozsudkom Okresného súdu Nové I. z 16.03.2015, sp. zn. 3T/22/2015 bol S. Q. právoplatne odsúdený za prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 a ods. 2 písm. a/ z.č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon, s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona. Podľa správy Slovenskej kancelárie poisťovateľov bol motocykel O. XXXX C., M.: LV-XXXAI poistený v čase dopravnej nehody u žalovanej (č. poistnej zmluvy XXXXXXXXXXXX), čo zakladá pasívnu vecnú legitimáciu žalovanej. Žalobkyne ďalej uviedli, že svoj nárok si uplatňujú podľa § 4 ods. 2 písm. a/ z.č. 381/2001 Z.z., podľa ktorého má poistený právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému preukázané nároky na náhradu škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, pričom uviedli, že extenzívnym výkladom sa medzi škody na zdraví zaraďuje aj nemajetková ujma, ktorú utrpeli blízki rodinní príslušníci osôb, ktoré sa stali obeťami dopravnej nehody krytej povinným zmluvným poistením. Túto argumentáciu potvrdzuje aj rozsudok Súdneho dvora EÚ z 24.10.2013, sp. zn. C-22/12, ktorý judikoval, že poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel sa majú vykladať v tom zmysle, že povinné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla má pokrývať aj náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej blízkym osobám obetí usmrtených pri dopravnej nehode, ak jej náhradu

na základe zodpovednosti poisteného za škodu upravuje vnútroštátne právo uplatniteľné v spore vo veci samej. V zmysle čl. 288 Zmluvy o fungovaní EÚ, judikatúra Súdneho dvora EÚ zaväzuje slovenské súdy, ako aj ostatné štátne orgány. Poukázali aj na čl. 19 ods. 2 Ústavy SR a § 11 a 13 Občianskeho zákonníka. Uviedli, že výzvou z 24.02.2016 si uplatnili voči žalovanej nárok na náhradu nemajetkovej ujmy každá 50.000,-eur. V oznámení o likvidácii poisťovnej udalosti z 10.03.2016 žalovaný odmietol poskytnúť poisťné plnenie.

1.1. Žalobkyne uviedli, že medzi nimi a dcérou (sestrou) Miriam bol ich emocionálny vzťah plný harmónie, lásky a porozumenia. Nebohá bola milá, trpezlivá a láskavá a skromná, jej radosť zo života im prinášala neopísateľnú energiu. Žalobkyňa v 1. rade bola na svoju dcéru F. pyšná, lebo popri práci nielenže študovala, ale sa aj aktívne finančne a osobne podieľala na chode domácnosti. Pre žalobkyňu v 2. rade bola nebohá milovanou staršou sestrou, ktorá jej bola veľkou oporou a nenahraditeľnou dôverníčkou, pomáhala jej so všetkými starosťami a neprestajne ju podporovala v štúdiu. Smrť F. nepriaznivo poznačila ich životy. Neprejde deň, aby za ňou nezašli na cintorín, kde spomínajú na spoločne prežité chvíle a uvedomujú si, že už sa s ňou nebudú môcť rozprávať, tešiť sa z jej úspechov a zažiť s ňou ďalšie zážitky. Jej úmrtie ich poznačilo po psychickej stránke na celý život. Neustále spomienky negatívne vplývajú na ich duševný stav. Obe s ňou žili v spoločnej domácnosti, trávili spolu všetok voľný čas. Chodievali spolu na kultúrne a spoločenské podujatia alebo prechádzky. Jej smrťou došlo k výraznému zásahu do ich psychickej integrity, zle spia, nič ich nebaví. Neprestajné myšlienky na ňu im spôsobujú depresívne a úzkostné stavy. Z ich života sa vytratila radosť a entuziazmus a jej úmrtím utrpeli stratu, z ktorej sa nikdy nebudú vedieť vyrovnať.

2. Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe uviedla, že vníma tragické následky dopravnej nehody zo 16.08.2014, ale s ohľadom na platnú legislatívu Slovenskej republiky uplatnený nárok neuznáva. Namietla svoju pasívnu vecnú legitímáciu, keď poukázala na § 4 ods. 1 a § 4 ods. 2 písm. a/ z.č. 381/2001 Z.z., keď namietla, že nemajetkovú ujmu nie je možné priradiť pod žiadny zo zákonodarcom určených nárokov. Platná právna úprava od seba striktné odlišuje právo na ochranu osobnosti a s ním spojené právo na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka a právo na náhradu škody v zmysle § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka. To, že nejde o škodu vyplýva aj z § 16 Občianskeho zákonníka, ktorý priamo hovorí o tom, že ak bola neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobená aj škoda, zodpovedá za ňu vinník podľa ustanovení o zodpovednosti za škodu. Na podporu tohto tvrdenia poukázala aj na závery NS SR v uznesení 4Cdo 168/2009 z 20.04.2011. Je toho názoru, že v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti o ktorú v konaní ide. Poukázala na to, že preukázanú škodu v zmysle Občianskeho zákonníka a zákona č. 381/2001 Z.z. už žalobkyňiam uhradila. Zároveň uviedla, že žalobkyňami uvádzané rozhodnutie Súdneho dvora EÚ neprináša žiadne jednoznačné závery, keď pokrytie nemajetkovej ujmy pod povinné poistenie podmieňuje existenciou vnútroštátnej úpravy, je však zrejmé, že súčasný právny poriadok takéto odškodnenie z povinného zmluvného poistenia nepripúšťa. K samotnej nemajetkovej ujme uviedla, že peňažná náhrada v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka je viazaná na zákonné predpoklady, z ktorých prvým je, že zadosťučinenie v zmysle § 13 ods. 1 nie je postačujúce a druhým je, že mala byť značne znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Z uvedených dôvodov žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

3. Žalobkyne k vyjadreniu žalovanej uviedli, že nesúhlasia so stanoviskom žalovanej. Právnym pojmom je pri výklade únieového práva potrebné prisudzovať taký význam, aký majú v práve EÚ, a nie ktorý majú vo vnútroštátnom práve členských štátov. Súdny dvor EÚ jednoznačne deklaroval, že účelom jednotlivých smerníc je zabezpečiť, aby akákoľvek škoda alebo ujma, ktorá vznikla v súvislosti s dopravnou nehodou a ktorej náhradu predpokladá vnútroštátne právo bola predmetom poisťného krytia, teda aj nemajetková ujma podľa § 13 Občianskeho zákonníka. Konkrétny právny obsah pojmov škoda a ujma nie je v právnom poriadku SR legálne definovaný, je však nesporná ich obsahová blízkosť. Argumentácia tým, že obsah pojmu škoda a ujma nie je totožný, v dôsledku čoho nemožno pod pojem škoda na zdraví v zmysle § 4 ods. 2 písm. a/ z.č. 381/2001 Z.z. subsumovať náhradu nemajetkovej ujmy nemá zákonnú oporu a vyznieva formalisticky, účelovo a absurdne. K žalovanou uvádzanému rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR uviedli, že je prekonané, keďže bolo vyhlásené ešte pred rozsudkom Súdneho dvora EÚ. Nová eurokonformná interpretácia § 4 ods. 2 písm. a/ z.č. 381/2001 Z.z. je plne koherentná s výrokom rozsudku Súdneho dvora EÚ a poukázali aj na porovnávací jazykový výklad komunitárneho práva. Vyjadrili sa aj k rozsudku Najvyššieho súdu SR z 31.03.2016, sp. zn. 3Cdo 301/2012, v ktorom tento konštatoval, že poisťovni nesvedčí pasívna legitímácia v konaní o náhradu

nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv spôsobený úmrtím blízkej osoby pri dopravnej nehode podľa § 4 ods. 2 písm. a/ z.č. 381/2001 Z.z., ktorý označili za sporný práve v súvislosti s uvedeným rozhodnutím Súdneho dvora EÚ. Poukázali na to, že súd nie je viazaný vyššie uvedenou právnou kvalifikáciou Najvyššieho súdu SR, keďže toto rozhodnutie nebolo ani publikované v Zbierke stanovísk a súdnych rozhodnutí. V konaní následne na podporu svojho tvrdenia o pasívnej legitímácie žalovanej predložili aj uznesenie Ústavného súdu SR III.ÚS 666/2016. Výšku nemajetkovej ujmy považujú za primeranú vzhľadom na stanovisko Výskumného ústavu dopravného v Žiline, ktorý vyčíslil hodnotu ľudského života na 322.144,-eur. Poukázali aj na to, že od 01.01.2009 boli poisťovne povinné upraviť limit poistného krytia na jednu škodovú udalosť na 2,5 mil. eur, voči ktorej je žalovaná suma zanedbateľná.

4. Žalovaná k vyjadreniu žalobkyní uviedla, že náhrada nemajetkovej ujmy za zásah do osobnosti fyzickej osoby je spätá s tým, kto sa zásahu do týchto práv dopustil, pričom žalovaná bola len účastníkom poistného vzťahu a žiadnym spôsobom nezasiahla do osobnostného práva žalobkyní. Jej stanovisko o striktnom rozlíšení medzi právom na ochranu osobnosti a právom na náhradu škody podporuje aj Ministerstvo financií SR, ktorý ako tvorca a gestor z.č. 381/2001 Z.z. zastáva zhodný názor. Zároveň uviedla, že uplatnenú nemajetkovú ujmu považuje aj do výšky za nedôvodnú.

5. Okresný súd Bratislava I vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 20C/37/2016-160 zo dňa 13.11.2017, ktorým žalobu zamietol a rozhodol, že žalovaná nemá nárok na náhradu trov konania.

6. Na základe odvolania žalobkyní vec prejednal Krajský súd v Bratislave, ktorý uznesením č.k. 7Co/274/2018-216 zo dňa 27.05.2020 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení odvolací súd uviedol, že sa nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého škoda v zmysle z.č. 381/2001 Z.z. nesubsumuje v sebe aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv pozostalých a že táto náhrada nie je predmetom poistného krytia. Pri posúdení nároku žalobkyní je potrebné vziať do úvahy rozsudok Súdneho dvora EÚ C-22/12 a jeho už žalobkyňami uvedené závery. Vo vzťahu k judikatúre prezentovanej žalovanou, ktorou odôvodňovala svoju námietku pasívnej vecnej legitímácie pri takomto nároku žalobkyní súd vyvodil iný právny záver, keď vychádzal z potreby eurokonformného výkladu vnútroštátneho práva v dôsledku tzv. nepriameho účinku smerníc Európskej únie. Súd teda nesmie posudzovať nárok žalobkyní na náhradu nemajetkovej ujmy voči žalovanej striktno iba v intenciách z.č. 381/2001 Z.z. a vyvodiť zásadnú pojmovú a obsahovú odlišnosť inštitútu škody a nemajetkovej ujmy, ale naopak je nutná taká interpretácia § 4 ods. 2 písm. c/ z.č. 381/2001 Z.z., podľa ktorej možno aj nemajetkovú ujmu podľa predpisov občianskeho práva zahrnúť pod škodu a zároveň, že túto možno uplatňovať na základe skutočnosti, že inštitút náhrady nemajetkovej ujmy slovenské vnútroštátne právo pozná a upravuje. Odvolací súd uviedol, že ak teda súd prvej inštancie vyvodil nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovanej z dôvodu, že nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorej splnenia sa žalobkyne domáhali, vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací súd zaviazal súd prvého stupňa pri ďalšom prejednaní veci riadiť sa uvedeným právnym názorom a zaoberať sa nárokom žalobkyní, ktorý dosiaľ nebol predmetom posudzovania súdom z pohľadu výšky uplatňovanej náhrady, jej opodstatnenosti a primeranosti.

7. Žalobkyne pri opätovnom prejednaní veci uviedli, že zavineným protiprávnym konaním klienta žalovanej došlo k násilnému pretrhnutiu citových väzieb v rámci rodiny. Najmä žalobkyňa 1/ bola na zosnulú pyšná ako matka, nakoľko jej dcéra študovala a po zamestnaní sa jej prispievala v snahe uľahčiť jej život. Takisto žalobkyňa 2/ pociťuje silnú stratu v sesterskom vzťahu a úmrtie obom spôsobilo nezmazateľnú ujmu. Boli nútené vyhľadať aj odbornú pomoc s podpornou medikamentóznou liečbou. Poukázali na viaceré rozhodnutia s priznanou obdobnou satisfakciou, skutočnosť, že obetiam násilných trestných činov sa vypláca suma cca 29.000,- eur, obdobné a aj vyššie sumy sa vyplácajú v prípade poskytovania zdravotnej starostlivosti non lege artis a tiež pri odškodňovaní pri dopravných nehodách. Primeranosť nároku verifikuje aj limit poistného krytia, ktorý je 5.240.000,- eur a z ktorého výška nimi žiadaná predstavuje necelé 2%. Ak je rodina základnou bunkou spoločnosti, ochrana zničených citových väzieb by mala byť povýšená nad ostatné. Poukázali aj na odškodnenia verejne činných osôb v rádovo tisíckach eur, priznávanie nemajetkovej ujmy za prietahy aj v sume 16.000,- eur. Poukázali na sumy kompenzácie pri ostatných už uvedených nárokoch, kedy kompenzácia pre pozostalých po obetiach dopravných nehôd by nemala byť nižšia. Uplatnené nároky sú spôsobilé zmierniť negatívny dopad úmrtia alebo jej na žalobkyne, aj keď žiadna suma nedokáže nebohú nahradiť.

8. Žalovaná uviedla, že žalovaný nárok neuznáva. Je nepochybné, že smrťou došlo k zásahu, ale žalovaná náhrada nie je primeraná. Nárok si uplatňuje matka a sestra nebohej, keď ide o dva blízke vzťahy, ale nie totožné. Nejedná sa o rovnakú úroveň vzťahov a preto rovnaké zadostučinenie žiadané v žalobe nepovažuje za primerané. Žalobkyne nepreukázali, že by ich vzťahy s nebohou boli nadštandardné. Išlo o bežným spôsobom fungujúcu rodinu. Išlo o neúmyselné konanie, keď sa životný partner nebohej žalobkyniam ospravedlnil a prejavil účinnú ľútosť. Voči páchatelovi si žalobkyne nárok neuplatnili, teda jeho ľútosť a ospravedlnenie boli pre nich zrejme postačujúce. Žalobu si podali voči solventnejšiemu subjektu. Vymáhanie nemajetkovej ujmy je krajným riešením, keď ospravedlnenie alebo účinná ľútosť nemôžu byť očakávané, resp. nie sú postačujúce. Výška nemajetkovej ujmy nie je nijako upravená a závisí od úvahy súdu, nie je teda poskytnutá žiadna právna istota ani pre pozostalých, ani pre osobu škodcu. Poukázala na prehľad rozhodovacej činnosti slovenských súdov v obdobných veciach. Pri určovaní výšky treba zohľadňovať závažnosť ujmy pozostalých, okolnosti za ktorých k nej došlo a určiť výšku v súlade s požiadavkou spravodlivosti. Uviedla, že je potrebné skúmať intenzitu vzťahu, otázku hmotnej závislosti pozostalých na nebohej a tiež možnosť iných náhrad ako ospravedlnenie a pod. Na strane škodcu je potrebné podľa nej skúmať, či nahlásil predmetnú udalosť, aký bol jeho postoj k nej, aké sú jeho majetkové pomery, či by bol schopný takýto nárok uhradiť. Analogicky by sa mohla použiť limitácia nemajetkovej ujmy v zmysle § 17 ods. 3 z.č. 514/2003 Z.z., ktorá nemôže byť vyššia ako odškodnenie pre obeť násilných trestných činov. Pri takomto postupe, keďže poškodená zomrela v r. 2014 by šlo o sumu max. 17.600,- eur. Náhrady na ktoré poukazovali žalobkyne vychádzali z aktuálnej výšky minimálnej mzdy, nie z výšky v r. 2014. Poukázala na to, že nebohá bola samostatne zárobkovo činná, mala vlastnú domácnosť, nemala vo vzťahu k matke a sestre vyživovaciu povinnosť. Ich vzťahy boli blízke, ale nie mimoriadne. Žalobkyne nepreukázali svoj nárok a mimoriadny stupeň odkázanosti, naviazanosti a deštrukcie rodiny.

8.1. Zároveň žalovaná uviedla, že žalobkyne tvrdili, že došlo po smrti menovanej k zhoršeniu ich psychického stavu s nutnou podpornou medikamentóznou liečbou, toto ale nijako nepreukázali. Zosnulá bývala šesť rokov mimo bytu žalobkyň, nie je preto celkom uveriteľné, že by žalobkyne boli odkázané na jej príspevky na chod domácnosti a tieto že by boli vo výške 200-250 eur mesačne, keď zosnulá mala sama výdavky na byt, ktorý s priateľom splácali. Tiež nie je celkom uveriteľné, že trávili spolu každú voľnú chvíľu, keď aj matka sama mala priateľa. Podobne žalobkyňa 2/ nepreukázala svoje tvrdenie o psychických problémoch, nešpecifikovala, v ktorom období trávila s nebohou voľný čas. Žalobkyne si vzájomne odporovali aj v tom, že žalobkyňa 1/ tvrdila, že sa dcéra pripravovala na materstvo a rodinu, žalobkyňa 2/ uviedla, že nebohá si ešte minimálne rok nechcela zakladať rodinu, keď kúpili motorku. Žalovaná spochybnila aj tvrdenie žalovaných, že spolu trávili večery a pozerali televíziu, keď nebohá žila s priateľom, ktorý tiež najradšej trávil čas doma.

9. Súd vykonal stranami všetky označené dôkazy a to výsluchom žalobkyň 1 a 2, ako aj oboznámením sa s predloženými listinnými dokladmi: rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 3T 22/2015 zo 16.03.2015, úmrtný list Bc. F. K., rozsudok Súdneho dvora EÚ z 24.10.2013 vo veci C-22/12, výpis poisťovateľa motocykla EČV: LV XXXAI, výzva na plnenie z 24.02.2016, hlásenia o škodovej udalosti z 26.08.2014, oznámenie žalovanej z 01.12.2014, 15.04.2015, 21.08.2015, 25.01.2016 a 04.02.2016 o likvidácii náhrady škody, stanovisko Ministerstva financií SR z 31.05.2016,

10. Súd mal v konaní po oboznámení sa s obsahom listinných dokladov a na základe zhodných tvrdení strán za preukázané, že:

10.1. Dňa 16.08.2014 v čase o 14.30 hod. Q. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. E., C. XX ako vodič motocykla Honda XXXX C., ev.č. LV XXXAI, na ceste D./XXXX medzi obcami X. - B. neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam motocykla, stavu a povahe vozovky, pri strate smerovej stability vyšiel z cesty počas brzdenia a zišiel až na pole. Pri nehode utrpela spolujazdkyňa poškodená Bc. F. K., nar. XX.XX.XXXX, závažné poranenie hlavy a mozgu, ktorým dňa XX.XX.XXXX podľahla vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou Z. I.. Predmetná dopravná nehoda bola ohlásená žalovanej hláseniami o škodovej udalosti doručeným žalovanej dňa 27.08.2014.

10.2. Za uvedené konanie bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 3T 22/2015 zo 16.03.2015 Q. Q. uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona a odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 3 roky.

10.3. V čase dopravnej nehody bol predmetný motocykel EČV: E povinne zmluvne poistený u žalovanej a to poistnou zmluvou 8018769610. Žalobkyne vyzvali žalovanú na plnenie sumy 50.000,- eur každej

z nich listom z 24.02.2016. Žalovaná podaním z 10.03.2016 uviedla, že priznanie nemajetkovej ujmy je podmienené vnútroštátnou úpravou, takýto nárok z.č. 381/2001 Z.z. neobsahuje a teda povinnosť poisťovateľa vysporiadať nárok na náhradu škody nemajetkovej ujmy nevyplýva z platnej legislatívy upravujúcej systém odškodnenia.

10.4. Žalovaná oznámila likvidáciu škody z predmetnej dopravnej nehody a to:

- oznámením z 01.12.2014 o poukázaní náhrady škody za pohrebné náklady vo výške 1.453,67,- eur,
- oznámením z 15.04.2015 o refundácii uhradených nákladov Všeobecnej zdravotnej poisťovni za poskytnutú zdravotnú starostlivosť F. K. vo výške 1.374,74,- eur,
- oznámením z 21.08.2015 o poukázaní náhrady škody za vynaložené náklady za pomník vo výške 663,88,- eur,
- oznámením z 25.01.2016 o poukázaní doplatku náhrady škody za pohrebné náklady vo výške 185,16,- eur,
- oznámením zo 04.02.2016 o poukázaní náhrady vecnej škody za poškodenú kombinézu a čížmy poškodenej F. K. v sume 362,08,- eur.

10.5. Žalobkyňa v 1. rade, matka nebohej poškodenej F. K. vo svojom výsluchu uviedla, že dcéry (F. a E.) vychovávala sama, boli taká trojka, bývajú v rodinnom dome s tromi izbami. August 2014 im nadobro zmenil životy. Miriam šla hneď po škole pracovať, chcela im pomôcť, mala už ukončenú vysokú školu, bola inžinierka, pripravovala sa na materstvo, bola veľmi dobrý človek. Pracovala v súkromnej firme ako administratívna sila. Voči Q. Q. si žalobkyňa 1/ neuplatňovala žiadny nárok. Po smrti dcéry bola dva týždne PN, potom musela ísť robiť, aby nebola na tom ešte horšie. Vyhľadala aj dvoch lekárov, ktorí jej dali lieky na ukľudnenie, nemohla spať. Teraz už lekárov nenavštevuje, ukľudní sa vždy na cintoríne, kam chodí každý deň. Spolu s dcérou trávili všetky voľné chvíle. Finančne si vzájomne pomáhali, ona F. keď študovala a tá jej to vrátila keď zarábala, prispievala tak 200-250 eur každý mesiac. Zdravotné problémy F. nemala žiadne. V čase nehody Miriam bývala s priateľom, ale každý deň bola u nich, bývali v jednom meste, ona každý deň brala F. do roboty. S priateľom bývali spolu 6 rokov, najprv u jeho rodičov, kde mali viac priestoru a posledný rok už sami.

10.6. Žalobkyňa v 2. rade, sestra nebohej poškodenej F. K. vo svojom výsluchu uviedla, že nehoda zmenila celý ich život. Ešte v piatok predtým sedeli u Mirky v byte a plánovali maminu oslavu narodenín. So sestrou trávili každý deň, ešte aj v sobotu, v deň nehody si telefonovali. Sestra jej posielala fotky priateľa, plánovali v ten deň variť guláš. O nehode sa dozvedeli tak, že sestrin priateľ volal priateľovi ich mamy, ona potom zdvihla mamin mobil, keď jej priateľ volal, čo sa stalo. F. bola tá pozitívne naladená, ktorá poháňala celú rodinu, ju dokopala k tomu, aby si našla prácu, konečne boli všetci šťastní, nemali to v živote ľahké. Bola ich slniečkom. Boli tri kamarátky, nemali okolo seba veľa ľudí a keď konečne mali všetky prácu a vzťahy sa im usporiadali, stalo sa toto. F. predtým trávila veľa času len s priateľom a v poslednom čase bola opäť často aj s nimi. Po smrti sestry a aj teraz vyhľadala pomoc lekárov, predpísali jej aj lieky. Sestra aj s mamou ju živili, lebo nemala prácu, až keď sa v máji 2014 zamestnala, začala aj ona prispievať. Na cintorín chodievala každý deň. Sestra bola jej vzorom, vždy keď niečo potrebovala bola na telefóne. Mala naplánovaný aj vydaj, nebola nadšená z motorky, ale tešila sa, že niekam šli, lebo priateľ von chodiť inak nechcel. Chcel už aj dieťa, ale sestra povedala, že keď majú motorku, nech sa rok poviaza a potom budú mať dieťa. Na priateľovi veľmi lipla. Byt v ktorom bývali mali spoločne kúpený a splácali ho. Ona so sestrou trávili spolu každý deň. V piatok sa počkali po práci a šli k sestre, pozerali televízor, boli najlepšie kamarátky. Keď bývali u mamy mali spoločnú izbu. Mirka sa nevenovala športu, varila, piekla.

11. Súd základ uplatneného nároku žalobcu posúdil podľa Občianskeho zákonníka a zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

12. Podľa § 11 z.č. 40/1964 Zb., ďalej len Občiansky zákonník, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 Občianskeho zákonníka,

(1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadostučinenie.

(2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadostučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

(3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení ďalších zákonov, poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

13. Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania a po právnom vyhodnotení veci dospel k záveru, že žaloba žalobkyň na zaplatenie nemajetkovej ujmy je čiastočne dôvodná.

14. Súd mal v konaní za preukázané a medzi stranami ani nebolo sporné, že dňa 16.08.2014 došlo k dopravnej nehode, kde vodič motocykla Honda XXXX C., ev.č. LV-XXXAI, Q. Q. neprispôobil rýchlosť jazdy svojím schopnostiam, vlastnostiam motocykla, stavu a povahe vozovky, pri strate smerovej stability vyšiel z cesty a zišiel na pole, pričom pri nehode utrpela jeho spolujazdkyňa, poškodená F. K., dcéra žalobkyne 1/ a sestra žalobkyne 2/ závažné poranenia, následkom ktorých v uvedený deň zomrela. F. bol v čase nehody povinne zmluvne poistený u žalovanej a dopravná nehoda jej bola riadne ohlásená. Za uvedené konanie bol vodič motocykla rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 3T 22/2015 zo 16.03.2015 uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h/ Trestného zákona a odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 2 roky s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 3 roky. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporné. Žalovaná v konaní namietala svoju pasívnu vecnú legitímáciu a to z dôvodu, že škoda v zmysle § 4 ods. 2 písm. a/ z.č. 381/2001 Z.z. nesubsumuje v sebe aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za zásah do osobnostných práv pozostalých a táto náhrada nie je predmetom poistného krytia. S dôvodnosťou uvedenej námietky sa nestotožnil odvolací Krajský súd v Bratislave, ktorý vo svojom uznesení č.k. 7Co 274/2018-216 z 27.05.2020 uviedol, že je nutná taká interpretácia § 4 ods. 2 písm. c/ z.č. 381/2001 Z.z., podľa ktorej možno aj nemajetkovú ujmu podľa predpisov občianskeho práva zahrnúť pod škodu a zároveň, že túto možno uplatňovať na základe skutočností, že inštitút náhrady nemajetkovej ujmy slovenské vnútroštátne právo pozná a upravuje. Súd prvého stupňa poukazuje na § 391 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ktorý zakotvuje viazanosť súdu prvej inštancie právnym názorom odvolacieho súdu po vrátení veci na ďalšie konanie konštatuje, že predmetnú námietku pasívnej vecnej legitímácie zo strany žalovanej vyhodnotil ako nedôvodnú, pričom k dôvodom poukazuje na odôvodnenie uvedeného rozhodnutia odvolacieho súdu.

15. Žalobkyne si v predmetnom konaní uplatnili nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za neoprávnený zásah do ich súkromia. Právo na ochranu súkromia zahŕňa i právo fyzickej osoby vytvoriť a udržiavať vzťahy s inými, predovšetkým v citovej oblasti, aby tak bolo možné rozvíjať a naplňovať vlastnú osobnosť a viesť rodinný život, súkromie teda v sebe zahŕňa aj rodinný život. Zásahom do práva na ochranu súkromia fyzickej osoby potom je aj zásah spočívajúci v usmrtení člena rodiny. Protiprávne narušenie rodinných vzťahov zo strany iného predstavuje neoprávnený zásah do práva na súkromný a rodinný život fyzickej osoby. Ústava SR v čl. 19 ods. 2 zaručuje každému právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života. Spôsobenie úmrtia člena rodiny je neoprávneným zásahom do súkromia členov rodiny a primeraným zadostučinením je v tomto prípade aj náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa vyššie cit. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Strata jedného z členov rodiny je neodčiniteľnou ujmov, ktorá postihuje jej pozostalých členov, takže náhrada tejto nemajetkovej ujmy je primeraným prostriedkom obrany proti neoprávnenému zásahu.

Ustanovenie § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pre priznanie relutárnej náhrady predpokladá značnú mieru dotknutia osobnosti fyzickej osoby, a to za situácie, kedy by sa nejavilo postačujúcim morálne zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

16. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že Q. Q., životný partner poškodenej, neoprávnene zasiahol do práva žalobkýň na ochranu osobnosti, keď pri ním zavinennej dopravnej nehode zomrela jeho spolujazdkyňa F. K., dcéra žalobkyne 1/ a sestra žalobkyne 2/. Vyššie cit. § 13 Občianskeho zákonníka upravuje prostriedky nápravy v prípade neoprávneného zásahu do práva na ochranu osobnosti. K obrane žalovanej, že je potrebné skúmať intenzitu zásahu, aj možnosti iných spôsobov zadosťučinenia ako sú ospravedlnenie a vyjadrenie ľútosti súd konštatuje, že aj napriek skutočnosti, že žiadna zo strán nespороvala, že vinník nehody sa za svoje konanie ospravedlnil a vyjadril ľútosť a z dokazovania vyplynulo, že uvedená nehoda bola žalovanej riadne ohlásená, z dôvodu, že došlo k nenapraviteľnému zásahu do práva na život, teda k usmrteniu dcéry žalobkyne 1/ a zároveň sestry žalobkyne 2/, nie je postačujúci iný spôsob zadosťučinenia, ako je náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

17. Keďže súd ako je vyššie uvedené dospel k záveru, že uplatnenie nemajetkovej ujmy v peniazoch je v danom prípade opodstatnené vzhľadom na uvedené okolnosti, v zmysle záverov odvolacieho súdu uvedených v uznesení č.k. 7Co 274/2018-216 z 27.05.2020 ďalej skúmal výšku a primeranosť uplatňovanej náhrady vychádzajúc z preukázaných skutočností a výsluchov žalobkýň, ktorú si každá z nich uplatnila vo výške 50.000,- eur. Výška peňažnej náhrady je predmetom voľnej úvahy súdu, pričom súd musí prihliadnuť aj na okolnosti za ktorých k porušeniu práva došlo, a to jednak vo vzťahu k postihnutej osobe a jednak vo vzťahu k subjektu, ktorý neoprávnený zásah spôsobil, aby tak bola zabezpečená požiadavka účinného primeraného zadosťučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ako aj požiadavka nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Aj keď je výška peňažnej náhrady predmetom voľnej úvahy súdu, právna úprava dáva určité vodiace východiská v podobe nárokov na náhrady pozostalých pri úmrtí osoby ako je jednorazové odškodnenie pri úmrtí v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania v zmysle § 92 ods. 2 a 3 z.č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, ktoré je pri manželovi a manželke najviac 46.485,40,- eura a za každé nezaopatrené dieťa polovica uvedenej sumy, pričom úhrn súm jednorazového odškodnenia nezaopatrených detí predstavuje maximálne uvedenú sumu; podoporne je možné vychádzať aj zo zákona č. 215/2006 Z.z. o odškodňovaní osôb poškodených násilnými trestnými činmi, podľa ktorého ak bola trestným činom spôsobená smrť, poškodený má nárok na vyplatenie odškodnenia v sume päťdesiatnásobku minimálnej mzdy (ku dňu dopravnej nehody prestavovala sumu 352,- eur), čo predstavuje sumu 17.600,- eur. Súd s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu dospel k záveru, že v tomto konaní je potrebné priznať vyššiu náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch ako je odškodnenie v zmysle citovaného zákona č. 215/2006 Z. z..

18. V danom prípade sa jednalo o závažnú a nezvratnú ujmu na práve žalobkýň na ochranu ich súkromia. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že k usmrteniu dcéry žalobkyne 1/ a zároveň sestry žalobkyne 2/ došlo, keď mala 28 rokov. Úspešne ukončila štúdium na vysokej škole, zamestnala sa ako administratívna sila, mala dlhoročného priateľa s ktorým si plánovala založiť rodinu, pomáhala matke aj sestre. Súd pri posudzovaní výšky a primeranosti zohľadnil aj skutočnosť, že nebohá už viac rokov žila mimo spoločnú domácnosť žalobkýň. V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa 1/ obe dcéry sama vychovávala a mali spolu úzky vzťah, boli si vzájomne oporou. Po zamestnaní sa nebohá aj finančne prispievala matke a sestre, ktorá sa zamestnala až v máji 2014 a dovtedy ju finančne podporovali matka so sestrou, pričom nebohá mala so žalobkyňou 2/ veľmi dobrý súrodenecký vzťah, pomáhala jej a radila. Je potom samozrejmé, že neočakávaná a náhla smrť dcéry a zároveň sestry pre žalobkyne predstavovala citeľný zásah do sféry ich súkromného a citového života. Súd sa však stotožnil s argumentáciou žalovanej, že v prípade žalobkýň nejde o totožný blízky vzťah s nebohrou. Napriek blízkosti vzťahov sa v prípade vzťahu matka - dcéra a sestra - sestra nejedná o rovnakú úroveň vzťahov a rovnaké zadosťučinenie pre obe žalobkyne by nenapĺňalo požiadavku primeranosti a spravodlivosti náhrady. Je nepochybné, že úmrtie blízkeho člena rodiny sa dotkne ostatných jej členov a takáto situácia prezumuje určitý stupeň ujmy spočívajúcej aj v zhoršení psychického stavu. Súd však musí prisvedčiť obrane žalovanej, že obe žalobkyne tvrdili, že sa im v dôsledku úmrtia F. K. zhoršil psychický stav až tak, že museli vyhľadať lekára a situácia si vyžiadala aj medikamentóznú podporu, avšak toto svoje tvrdenie ničím nepreukázali. Z dokazovania nepochybne vyplynulo, že žalobkyne boli s nebohrou v častom kontakte a mali sa rady, avšak súd musí prisvedčiť argumentácii žalovanej, že zrejme netrávili spolu všetok voľný čas, keďže nebohá mala svoju vlastnú domácnosť a priateľa, na

ktorom aj podľa výpovede žalobkyne 2/ veľmi lipla. Ako dôvodnú súd vyhodnotil aj argumentáciu žalovanej o pochybnosti o výške finančného príspevku alebo na domácnosť žalobkyní, ktorý vo výpovedi žalobkyňa 1/ vyčíslila na cca 200-250 eur mesačne, keď zosnulá mala aj svoju domácnosť a výdavky na byt, ktorý s priateľom splácali. Súd pri stanovení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v rámci použitia princípu proporcionality porovnal výšku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy aj v iných obdobných veciach, pričom uvádza, že priznaná výška nemajetkovej ujmy nemusí byť rovnaká, ale nesmie byť zjavne neprímeraná okolnostiam prípadu. Tu súd poukazuje napríklad na rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 5C/42/2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 23Co/112/2016 z 20.03.2017, ktorým súd priznal náhradu nemajetkovej ujmy rodičom nebohého v sume po 11.000,- eur, rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 6C/51/2014-163 zo dňa 13.11.2014 potvrdený rozsudkom Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17Co/243/2015 z 22.03.2016, ktorým súd priznal náhradu nemajetkovej ujmy rodičom nebohého 10.000,- eur a bratovi 5.000,- eur. Po vyhodnotení uvedených skutočností a kritériá na určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorými sú závažnosť vznikutej ujmy a okolnosti za ktorých k porušeniu práva došlo (viď bod 10.1. tohto rozsudku), súd považoval za primeranú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch za zásah do práva na ochranu osobnosti žalobkyne 1/ ako matky alebo nej vo výške 10.000,- eur a žalobkyne 2/ ako sestry alebo nej vo výške 7.000,- eur, pričom súd dospel k záveru, že uvedená výška finančného zadosťučinenia je primeraná a postačujúca vzhľadom na okolnosti prípadu, ako aj závažnosť zásahu do osobnostnej sféry žalobkyní a v prevyšujúcej časti uplatneného nároku žalobkyní žalobu zamietol.

19. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu v konaní

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, teda podľa úspešnosti žalobkyní v spore, keď žalobkyňa 1/ bola v konaní úspešná v sume 10.000,- eur a žalobkyňa 2/ v sume 7.000,- eur, avšak z dôvodu, že výška priznanej nemajetkovej ujmy závisí od úvahy súdu, ktorý žalovaný nárok vyhodnotil ako dôvodný a priznal žalobkyniam uvedené sumy, je tieto potrebné považovať za plne úspešné a preto im súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100%.

21. Podľa § 4 ods. 2 písm. j/ z.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, od poplatku je oslobodený žalobca v konaní o náhradu škody alebo nemajetkovej ujmy, ktoré mu boli spôsobené trestným činom.

Podľa § 2 ods. 2 cit. z.č. 71/1992 Zb. veta prvá, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe alebo návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť žalovaný alebo odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

22. Keďže žalobkyne sú oslobodené od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. j/ z.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a keďže ich žalobe bolo vyhovené a to v sume 10.000,- eur u žalobkyne 1/ a v sume 7.000,- eur u žalobkyne 2/, súd podľa § 2 ods. 2 z.č. 71/1992 Zb. zaviazal žalovanú na zaplatenie súdneho poplatku podľa položky 7b písm. b/ Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 66 eur a 3% z výšky uplatnenej nemajetkovej ujmy, čo predstavuje u žalobkyne 1/ 66,- eur + 300,- eur (3% zo sumy 10.000,- eur), teda spolu 366,- eur a u žalobkyne 2/ 66,- eur + 210,- eur (3% zo sumy 7.000,- eur), teda spolu 276,- eur, čo spolu predstavuje sumu 642,- eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku) uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolacie dôvody).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V Bratislave, dňa 06. októbra 2020